

Piktas žmogus įsipainioja nusikaltimuose, o teisysis gieda ir džiūgauja! /Pat 29,6/

2013 m. vasaris Vilniaus ev. reformatų parapijos tarybos informacinis leidinys Nr. 2 (127)

Leidžiamas nuo 1998 m. lapkričio mėn. ISSN 2029-512X

Ekumeninis patyrimas tam, kad pažintume save

Tėvas myli Sūnų ir visa yra atidavęs į jo rankas. Kas tiki Sūnų, turi amžinąjį gyvenimą (Jn 3, 35-36)

Dažnai girdime žmones kalbant: „Dievas mus myli“. Nėra sveika klausyti tik žmonių, verta labiau įsiklausyti į Dievo Žodį: „Tėvas myli Sūnų“, o apie žmones – „kurie tiki Sūnų, turi amžinąjį gyvenimą“.

Dievas Tėvas atidavė į Sūnaus rankas savo kūrinijos išpirkimą – puolusio žmogaus išpirkimą. Nes nusizengimas prieš Dievą – nuodėmė, ir tik vienu būdu ji panaikinama – mirtimi. Geroji Žinia mums, žmonijai, paliudija, jog siuntė Sūnų pasauliui, savo kūrinijai (Jn 3,16-17). Teesie visiškai aišku ir niekas nesuklaidina: pirma Sūnus, buvęs dar prieš pasaulį ir žmogų, po to pasaulis ir žmonės (Jn1,1). Be Sūnaus, meilė pasauliui – tik būtų tuščias žodis arba kaip apaštalas Povilas sako: „skambantys cimblai“ (1Kor 13,1). Be meilės Sūnui nebūtų pasaulio išgelbėjimo, nes mylimam Sūnui Tėvas suteikė savo

Vasario 16-oji – Lietuvos Valstybės atkūrimo diena

*Didžiujamės Lietuvos
Nepriklausomybės paskelbimo
1918 metais vasario 16-ąją
Signatarais, tarp jų reformatu
Jokūbu Šernu.*

*Tebevykstant karo veiksmams,
Lietuvos Taryba, kaip vienintelė
lietuvių tautos atstovybė,
paskelbė pasauliui, kad „atstato
nepriklausomą demokratinius
pamatais sutvarkytą Lietuvos
valstybę su sostine Vilniuje ir tą
valstybę atskiria nuo visų
valstybinių ryšių, kurie yra buvę
su kitomis tautomis“.*

*Prisimindami Signatarus,
nepamirškime jų priesakų
per amžius saugoti
Lietuvos valstybę!*

galią. Kas Sūnumi nepasitiki – „gyvenimo nematys; virš jo kybo Dievo rūstybė“ (Jn 3,36), nebus išpirktas, nes neturi savo dalies Tėvo Sūnaus meilėje.

Lietuvoje vyko ekumeninės Maldos už krikščionių vienybę savaitės pamaldos. Minėtos Evangelijos šviesa mus ramina, jog „krikščionių vienybės“ sąlyga – nėra mūsų pastangos. Tai tik Dievo paties veikimas. Pirmiausia per mūsų, skirtingų konfesijų krikščionių nuoširdų tikėjimą Jėzumi

Kristumi, Jo sekimą savo kasdieniniame gyvenime. Vienybei nėra būtini mūsų bažnytinių vadovybių sprendimai, nes dėl jos jau nusprendė Sūnus. Ir Tėvas viską atidavė į Jo rankas. Evangelija liudija – Sūnus meldė vienybės savo mokiniams (Jn17,18). Ką, Tėvas, kuris myli Sūnų, savo Sūnaus maldas praleido pro ausis?! O dabar mes turim ištaisyti Jėzaus bėdą – patys išmelsti vienybės? Na ne, mielieji, Jėzaus malda išklaudyta. Mes tie, kurie

nukelta į 2 p. ►

Kasmet sausio 18-25 dienomis visame pasaulyje krikščionis suburia MALDŲ UŽ KRIKŠČIONIŲ VIENYBĘ SAVAITĖ. Šiais metais ekumeniniai maldos susitikimai Lietuvoje vyko Biržuose, Gargžduose, Kaune, Klaipėdoje, Panevėžyje, Šakiuose, Šiauliuose, Šilutėje, Šilalėje, Tauragėje, Vilniuje.

Sūnumi pasitikime arba ne. Ir vargu ar Dievui labai svarbūs mūsų ekumeniniai požiūriai, sistemos ir nuostatos. Svarbu, jog Tėvas myli Sūnų, jame per tikėjimą Jis sutelkė savo išgelbėjimui paskirtuosius. Ar esi „ekumenistas“ ar priešingas tokiems pamaldų susitikimams, nuo tavęs pasaulio išgelbėjimas ir Dievo valia krikščioniškai vienybei nepriklauso. Nesilankai ekumeninėse pamaldose, bet šlovini Dievą, pasitiki Sūnumi, savo maldos namuose meldiesi – esi Kristaus liudytojas pasauliui. Apilankai ekumeninėse pamaldose, bet nešlovini Dievo savo maldos namuose kasdieniniame gyvenime, nešventi Viešpaties Dienos ir neturi tikėjimo Sūnumi – lieki po Dievo rūstybe. Kaip savo konfesijų, taip ir ekumeninėse pamaldose yra vienas tikslas – paliudyti mūsų viltį ir tikėjimą Sūnumi. Kasdieniniame gyvenime daug sunkiau išlaikyti artimo meilę ir pasitikėjimą Sūnumi, nei per progas. Ypač kai į tave žvelgia kaimynas – prie jo dar nesi pripratęs – didelė pagunda uoliau „suspindėti tikėjimu“ nei kasdienybėje savo konfesijos brolių ir seserų akyse. Tikiuosi, kad ekumeninis patyrimas mums duotas tam, kad labiau pažintume save pačius, savo konfesijos surinkimą kitų krikščionių artume. Pažinti, kiek mes patys tvirtai pasitikime Sūnumi ir Tėvo meile Jam. Amen.

R.M.

Šaukiamas neeilinis Lietuvos evangelikų reformatų Sinodo suvažiavimas

Rinksime naują Bažnyčios vadovybę

Lietuvos evangelikų reformatų bažnyčios Konsistorijos posėdyje nuspręsta kovo mėnesį sušaukti neeilinį Lietuvos evangelikų reformatų Sinodą, skirtą naujiems Bažnyčios vadovams išrinkti. Tokį sprendimą lėmė netikėta Konsistorijos prezidento, Sinodo kuratoriaus dr. Mykolo Mikalajūno netektis. Neeiliniame Sinode tikimasi išspręsti ir įsisenėjusias evangelikų reformatų bendruomenės problemas – nauja Bažnyčios vadovybė padės sutelkti negandų išvargintus tikinčiuosius.

„Be atokvėpio ieškome kelio į ramybę ir stiprią, vieningą tikinčiųjų bendruomenę Lietuvoje. Tikiu, jog to paties nori ir kiekvienas evangelikų reformatų bažnyčios narys“, – po Konsistorijos posėdžio kalbėjo Lietuvos ev. reformatų gen. superint. kun. Tomas Šernas.

Pasak vicesuperintendento kun. Rimo Mikalausko, Lietuvos ev. reformatų Konsistorijos (anksčiau vadintos Sinodo Kolegija) posėdyje (2013 01 26) nuspręsta jau šį pavasarį sušaukti neeilinį aukščiausios Bažnyčios institucijos – Sinodo suvažiavimą, kurio metu būtų išrinktas ne tik naujas Konsistorijos vadovas, bet ir kiti Bažnyčios atsakingi asmenys – šiuo metu pareigas einančių 4 dvasininkų ir likusių 3 pasauliečių – Konsistorijos narių, kurių kadencija baigiasi birželio mėnesį.

„Sinodo suvažiavime dalyvauti ir naująją Konsistoriją rinkti kviečiami visų Lietuvos ev. reformatų parapijų atstovai – taip siekiame užtikrinti, kad demokratiniu keliu išrinkta Konsistorija atstovautų visai šalies evangelikų reformatų religinei bendruomenei, neleisdama jos skaldyti kieno nors gobšumui ar užgaidoms“, – kalbėjo kun. R. Mikalauskas.

Neeilinį Sinodo susirinkimą sušaukti numatyta 2013 metų kovo 23 dieną Vilniuje.

Lietuvos ev. reformatų Bažnyčia Lietuvoje veikia nuo XVI

amžiaus ir vadovaujasi bažnytinės teisės nuostatomis, įskaitant dar iki 1940 m. Bažnyčios priimtus kanonus. Remiantis jais, aukščiausia Bažnyčios institucija – Sinodas, o Bažnyčios turtą tvarko bei administracines funkcijas atlieka iš Sinodo narių renkama Konsistorija (Sinodo Kolegija).

Lietuvos evangelikų reformatų religinė bendruomenė – viena ir nedaloma, todėl tikimasi, jog naujoji, visiems šalies evangelikams reformatams atstovausianti Lietuvos evangelikų reformatų Konsistorija sugrąžins vienybę į bendruomenę.

Pagal bažnyčios kanoninę teisę Lietuvos evangelikų reformatų bažnyčią sudaro parapijos, kurios yra bendruomenės su konkrečiais jos nariais. Šiuo metu Lietuvoje yra įsteigta ir veikia 14 evangelikų reformatų parapijų: Biržų, Vilniaus, Papilio, Nemunėlio Radviliškio, Kauno, Panevėžio, Klaipėdos, Kėdainių, Salamiesčio, Šiaulių, Kelmės, Švobiškio – istorinės evangelikų reformatų parapijos bei naujai įregistruotos XXI a. pradžioje Alytaus, Jonavos. Visi juridinių asmenų registre esantys juridiniai asmenys, kurių teisinė forma yra tradicinė religinė bendrija ir kurie savo pavadinime turi žodžių junginį „evangelikų reformatų“, priklauso šiai religinei bendruomenei.

Ragino eiti į pasaulį ir padaryti mokiniais visų tautų žmones

Sausio 24 – ają šv. Jono Krikštytojo bažnyčioje baigta ekumeninių maldų už krikščionių vienybę savaitė Biržuose. Dievo Žodį keturiose Biržų šventovėse tikintiesiems skelbė penkių konfesijų dvasininkai. Šįmet bendros maldos tema paimta iš Senojo Testamento pranašo Michėjo knygos 6,6-8: „Ko Dievas nori iš savo tautos?“.

Mokė įsiklausyti ne į žmonių, o į Dievo Žodį

Ekumeninės pamaldos Biržuose šiais metais vyko tik keturis vakarus. Visų krikščioniškų konfesijų tikintieji pirmą kartą rinkosi pirmadienį, sausio 21 d., į evangelikų reformatų bažnyčią, kur pamokslavo evangelikų liuteronų bažnyčios kunigas Juozas Mišeikis. Antrąjį vakarą buvo melstasi Jungtinėje metodistų bažnyčioje. Ten į tikinčiuosius kreipėsi evangelinio tikėjimo krikščionių (Sekmininkų) bendruomenės pastorius Linas Šnaras. Jis pamokslavo iš Senojo Testamento pranašo Michėjo knygos 6 skyriaus. Aštuntoji eilutė skelbia: „Tau, žmogaus sūnau, Jis pasakė, kas gera ir ko Viešpats reikalauja iš tavęs: teisingai elgtis, būti gailestingam ir vaikščioti nuolankiai su Dievu“.

„Svarbiausia, kad mumyse nepradingtų visi šie svarbūs dalykai“, – sakė pastorius. Jis ragino nepanikuoti, kai apninka neviltis, teisingai elgtis kiekvienoje gyvenimo situacijoje, nes Viešpats ištikimas ir teisingas, teisiai besielgiančiam Jis visada atlygins. Dvasininkas ragino neužkietinti širdies, kai matome stokojantį, vargstantį – „Palaiminti gailestingieji, nes jie susilauks gailestingumo“. (Mato 5, 7). Pastorius visus susirinkusiuosius kvietė mokyti nuolankumo bei kantrybės, vis leisti Dievui mums priminti, jog tik Jis vienas viską laiko savo rankose. „Nenusiminkime ir būkime tvirti Jame – mūsų Viešpats yra ištikimas“, – kalbėjo pastorius.

Trečiąjį vakarą žmonės rinkosi į Sekmininkų maldos namus. Dievo Žodį skelbęs evangelikų reformatų bažnyčios kunigas Rimas

Ekumeninės pamaldos Biržų R.katalikų šv. Jono bažnyčioje

Mikalauskas pamokslą pradėjo žodžiais iš Jono evangelijos: „Tėvas myli Sūnų ir visa yra atidavęs į Jo rankas. Kas tiki sūnų, turi amžinąjį gyvenimą“ (Jn. 3, 35-36). Dvasininkas pastebėjo, jog dažnai girdime žmones sakant: „Dievas mane myli“. Tačiau kun. R.Mikalauskas teigė, jog nėra sveika klausyti tik žmonių, verta labiau įsiklausyti į Dievo Žodį: „Tėvas myli sūnų“, o apie žmones – „kurie tiki sūnų, turi amžiną gyvenimą“. Pasak dvasininko, krikščionių vienybės sąlyga – nėra mūsų pastangos. Tai tik Dievo veikimas. „Pirmiausia per mūsų, skirtingų konfesijų krikščionių nuoširdų tikėjimą Jėzumi Kristumi, Jo sekimą kasdieniame gyvenime“, – sakė kunigas. Vienybei nėra būtini bažnytinių vadovybių sprendimai, nes dėl jos jau nusprendė Sūnus. Ir Tėvas viską atidavė į Jo rankas. Dvasininkas priminė, jog Evangelija liudija, kad Sūnus meldė vienybės savo mokiniams (Jn. 17,18). Kun. R.Mikalauskas kalbėjo, jog nuo to ar žmogus yra ekumeniškas, ar priešingas tokiems pamaldų susi-

tikimams visiškai nepriklauso nei pasaulio išgelbėjimas, nei Dievo valia krikščioniškai vienybei.

„Ar esame mūsų valdžios namuose matę kryžių?“

Paskutinį ekumeninės savaitės vakarą melsti santarvės savo bendruomenėms tikintieji suėjo į Biržų šv. Jono Krikštytojo katalikų bažnyčią. Pamokslą sakęs Jungtinės metodistų bažnyčios (JMB) kunigas Raimondas Piečia pastebėjo, jog paprastai žmonės teiraujasi apie konfesijų skirtumus. „Tai neteisinga. Skirtumai – tokie mažytiniai, o panašumai – dideli“, – kalbėjo dvasininkas. Pasak jo, visų Bažnyčių kertinis akmuo yra Viešpats Kristus. Kun. R.Piečia susirinkusiuosius ragino nesuklupti ant mažų akmenėlių – nepasinerti į smulkius skirtumus. Dvasininkas davė pavyzdį. Jis pasakojo pažinęs du labai išsilavinusius žmones, kurie puikiai išmanė Šventąjį Raštą. Tačiau susitikę jie imdavo ginčytis. Mokytų vyrų pasiklausyti susirinkę praeiviai, išgirdę rietenas, išsiskirstydavo. „Kai ginčijamės,

Kun. R. Mikalauskas su pamaldų dalyve Aldona Pelaniene

esame silpni“, – sakė kunigas. Jis visiems priminė Kristaus raginimą eiti į pasaulį ir padaryti Jo mokiniams visų tautų žmones.

Pamokslautojas apgailestavo, jog „pasaulis yra gerokai apgedęs, švinktelėjęs“. Dvasininkas kvietė visus tikinčiuosius darbuotis petys į petį, nesidairant į smulkmenas. Kunigas pastebėjo, jog Rytų kraštuose populiarėja krikščionybė, tuo tarpu mūsų žmonių tarpe vis labiau jaučiamas domėjimasis Rytų tikėjimais, ne vieną pavergia astrologų pranašystės, skelbiančios, kaip seksis gyvatėms, tigrams, šunims, žiurkėms, jaučiams ar

ožiaragiams. Šalyje, kur taip seniai puoselėjamos krikščioniškos tradicijos, išgali svetimi tikėjimai. „O ar esame mūsų valdžios namuose matę kryžių?“ – klausė kun. R. Piečia. „Galite sakyti „esu asilas“, bet aš žinau, jog esu sukurtas pagal Viešpaties, o ne pagal šliužo atvaizdą. Todėl šiandien kviečiu eiti į pasaulį ir jam pasakyti, jog jis klysta, nepriimdamas Kristaus ir dėl to vargsta. Mes esame pasaulio druska. Viešpats nenori, kad sėdėtume užsidarę“, – pamokslą paraginimu skelbti Dievo Žodį baigė JMB kunigas.

Po pamaldų, kaip įprasta, tikintieji rinkosi prie vaisių stalų, kur draugiškai bendravo prie arbatos puodelio. Katalikų bažnyčios klebonas kun. Dalius Tubys, kalbėdamas su tikinčiais, teigė, jog konfesiniai skirtumai gali būti ir dovana. „Visi krikštu esame įjungti į vieną Kristaus bažnyčią ir visi nuteisinti nepaisant konfesinių skirtumų. Kristaus bažnyčiai priklauso ne tik katalikai, bet ir visi pakrikštytieji. Tai skelbia ir Vatikano II susirinkimo dokumentai,“ – sakė dvasininkas.

Kun. Dalius Tubys pastebėjo, jog Biržų bažnyčiose tarnaujantys

dvasininkai svarstė, ar nevertėtų per ekumeninių maldų savaitę rinktis tik vieną kartą kurioje nors vienoje šventovėje. Tačiau buvo nutarta, kad tokios naujovės visiškai nesuprastų tikintieji.

Ekumeninių pamaldų metu, kaip įprasta, buvo renkamos aukos Lietuvos Biblijos draugijai. Ev. reformatų bažnyčios klebonas kun. Rimas Mikalauskas paskelbė, jog tikintieji buvo kur kas dosnesni nei pernai ar užpernai. Surinkta daugiau nei tūkstantis šimtas litų.

Gražina Dagtė

Autorės nuotr.

Agapėje sekmininkų pastorius Linas Šnaras, reformatų kunigas Rimas Mikalauskas

Vilniuje pradedamas tvarkyti Reformatų parkas

Tokią informaciją pateikė www.15min.lt vasario 7-ą dieną. Rašoma, kad bus kertami menkaverčiai medžiai, bus išardytas visas betonas, sutvarkyta parko terasa, atkuriant istorinę parko išvaizdą. Taip pat bus paženklintos buvusių kapinių vietos. Parko lankytojų patogumui planuojama įrengti takelius bei aikšteles, teritoriją apšviesti želdiniais. Be to, parke atsiras daugiau atvirų ir šviesių erdvių. Pilnai sutvarkyti visą Vilniaus Reformatų parką planuojama 2015 metais.

Dar 2007 metais buvo paskelbta Vilniaus Reformatų skvero sutvarkymo galimybių studija, parengta

UAB „EIP Kaunas“ (Eurointegracijos projektai Kaunas).

Galimybių studijoje siūlomos idėjos, kaip šiame skvere atspindėti Lietuvos Reformacijos sąjūdžio istoriją, analizuojama paminklo Reformacijai idėja.

Rašoma, kad istorikų duomenimis, evangelikai reformatai šioje teritorijoje įsikūrė 1640 metais.

Jėzuitams nusiaubus Vilniaus reformatų centrą, kad daugiau nebūtų preteksto riaušėms, reformatams buvo išsakyta išsikelti už miesto gynybinės sienos, kur buvo jų kapinės.

XIX amžiaus viduryje priešais dabartinį skverą buvo pastatyta mūrinė vėlyvojo klasicizmo stiliaus ev. reformatų bažnyčia. Nugriovus senąją medinę bažnyčią, stovėjusią šalia kapinių, Reformatų skvero teritorija nesikeitė iki Antrojo pa-

saulinio karo. Ilgą laiką čia stovėjo vertinga vėlyvojo baroko stiliaus Šreterių šeimos koplytėlė – mauzoliejus.

1983 metais, statant tarybines skulptūras, liaudyje taikliai pavadintas – balvonais, buvo nugriauta koplytėlės antžeminė dalis, suniokotos senosios beveik 500 metų senumo reformatų kapinės.

„V.r.ž.“ informacija

Kultūros vakaras „Prakalbinti Valdovų rūmų krosnių kokliai“

2013 m. sausio 23 d. LDM Taikomosios dailės muziejuje buvo pristatyta Valdovų rūmų muziejaus išleista Gintauto Rackevičiaus studija „Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės valdovų rūmai Vilniuje. XVI a. koklinių krosnių rekonstrukcija. XVI a. koklių katalogas“. Tai serijos „Lietuvos didžiųjų kunigaikščių rūmų rinkinių katalogai“ antras tomas.

Knyga parengta Lietuvos didžiųjų kunigaikščių rūmų teritorijoje 2002–2009 m. vykdytų archeologinių tyrimų vadovo dr. Gintauto Rackevičiaus. Kasinėjant LDK rezidencijos teritoriją, rasta gausiausia Europoje koklių kolekcija. Ją tyrinėjant, atskleistas dar vienas Renesanso kultūros raiškos mūsų šalyje aspektas – koklinių krosnių statyba, funkcionalumas ir meninė puošyba. Anais laikais koklinės krosnys ne tik šildė, bet ir dabino rūmų menes. Kokliai puošti LDK, jos valdovų ir didikų giminių herbais, monogramomis, heraldiniais ženklais, mitologiniais ir religiniais motyvais, figūriniais siužetais, alegoriniais ir floristiniais vaizdais.

Renginyje dalyvavo dr. Gintautas Rackevičius, prof. dr. Raimonda Ragauskienė (Lietuvos edukologijos universitetas, Lietuvos istorijos institutas), prof. habil. dr. Albinas Kuncevičius (Vilniaus universitetas), dr. Kęstutis Katalynas (Lietuvos nacionalinis muziejus), Eduardas Kauklys ir Gintautas Striška (Nacionalinis muziejus LDK valdovų rūmai). Kultūros vakaro metu vargonais grojo dr. Vidas Pinkevičius.

Buvo malonu visą vakarą girdėti garbius mokslininkus tariant: daktaras Gintautas Rackevičius, daktaras Gintas... Nors seniai jau Ginto negalime vadinti „mūsų parapijietis“, bet tai, ką jis darė ir padarė kuriantis Vilniaus ev. reformatų parapijai, leidžia mums su švelniu liūdesiu sakyti: buvęs mūsų parapijietis, buvęs vienas iš pirmųjų, skatinęs, drąsinęs mus, savo taikliomis pastabomis taisęs mūsų žingsnius...

Bet gyvenimas eina sava vaga, yra – kaip yra... Liuteronai jį taip pat laiko savos parapijos vienu iš įkūrėjų – signataru, rinkusiu parašus dar Lietuvai nepaskelbus nepriklausomybės. Kad įregistruotų Vilniaus liuteronų parapiją, sudarytą sąrašą ne tik nešė į Vilniaus vykdomąjį komitetą, bet taip pat ir į Maskvą siuntė... Reformatai savo parapiją registravo jau po Kovo 11-osios, tad a.a. Algiiui Kriksčikui užteko sąrašą su „dvidešimtuko“ parašais pateikti tuometiniam Vilniaus VK pirmininkui A.Vileikiui, kuris, būdamas biržietis, labai geranoriškai ir draugiškai sprendė visus reformatų klausimus... Deja, nemokėjom pasinaudoti, per greit

„išlindo“ ambicijos ir noras būt „viršesniu“ už kitus...

Knygos sutiktuvėse kalbėję mokslininkai pabrėžė dr. Gintauto Rackevičiaus nepaprastą darbštumą, kruopštumą, reiklumą sau ir kitiems. Per Gintauto rankas perėjo beveik septyni tūkstančiai koklių (6919 vnt.), kuriuos reikėjo aprašyti, surūšiuoti, nufotografuoti.

Prie monografijos išleidimo dirbo daug žmonių ir paskutinis kalbėjęs dr. Gintautas Rackevičius net keletą minučių dėkojo ir vardijo visus prisidėjusius, kad knyga taptų tokia išpūdinga apimtimi, iliustracijomis, moksline verte.

„V.r.ž.“ inf.

Sveikiname

60-ies metų Jubiliejaus proga

ALEJ KLOVAITE, Jubiliejų šventusių sausio 23 d.

*ERNA FRANKAITE ZUBRIAKOVA,
Jubiliejų švėsančių vasario 18 d.*

*Linkime sveikatos, ramybės
ir laimingų tolimesnio gyvenimo metų!*

Vilniaus ev. reformatų parapijos seniūnų taryba

Jonui Mekui – aukščiausias Prancūzijos meno apdovanojimas

Avangardinio kino kūrėjui Jonui Mekui, neseniai atšventusiam 90 metų jubiliejų, sausio 15 d. įteiktas aukščiausias Prancūzijos meno apdovanojimas – Meno ir literatūros ordino (l'Ordre des Arts et des Lettres) komandoro titulas. Prancūzijos ambasados JAV kultūros padalinyje Niujorke vykusioje apdovanojimo ceremonijoje dalyvavęs Lietuvos generalinis konsulas Niujorke Valdemaras Sarapinas dėkojo lietuvių kūrėjui už nenutrūkstamą Lietuvos vardo garsinimą pasaulyje bei už išskirtinę meninę raišką ir unikalią patirtį, kurios neturi joks kitas pasaulio menininkas.

Iškilmingos ceremonijos dalyviams V. Sarapinas taip pat priminė, jog avangardiškojo amerikiečių kino krikštatiūviu dažnai tituluojamas J. Mekas už gyvenimo nuopelnus yra apdovanotas ir Globalios Lietuvos lyderių apdovanojimuose. Meno ir literatūros ordino komandoro titulą įteikęs Prancūzijos ambasados JAV kultūros patarėjas Antoninas Baudry pažymėjo, kad menininko dėka Niujorke tapo įmanoma išvysti legendinių pasaulio režisierių, ypač prancūzų, filmus. Jis pridūrė, kad J. Mekas įkvėpė daugelį įžymybių, net ir tokių kaip garsusis amerikiečių režisierius Martinas Skorsezė (Scorsese), o jo darbai puikuoja garsiausiuose pasaulio muziejuose.

1992 metais J. Mekas tapo Meno ir literatūros ordino kavaleriumi, o 2000-aisiais – karininku. Lietuvių menininko 90-mečio proga Paryžiaus ir Londono prestižinėse meno erdvėse surengti jo kūrybos pristatymai.

www.ve.lt informacija

Išėję Amžinybėn

AIDA KVEDARAITĖ RABAČIAUSKIENĖ 1980 01 17-2013 01 29

2013 m. sausio 29 dienos pavakarę nustojo plakusi Vilniaus ev. reformatų parapijos narės, mūsų mielos Aidos Kvedaraitės Rabačiauskienės širdis.

Draugų, pažįstamų dažniausiai vadinamos Aidute. Nustojo plakusi angeliška širdis, švietusi ir teikusi šilumą visiems, kurie tik su Aidute buvo bendravę.

Aida gimė 1980 m. sausio 17 dieną Biržuose, mokėsi Biržų „Aušros“ vidurinėje mokykloje.

Nuo vaikystės buvo kupina idėjų ir kūrybinės veiklos: lankė dramos būrelį ir lėlių teatrą, kuriame atlikdavo pagrindinius vaidmenis, giedodavo su ev. reformatų jaunimo grupe, savanoriaudavo vaikų ir jaunimo vasaros stovyklose, dar būdama vaikas režisuodavo spektakliukus su kaimynų ir draugų vaikais, taip stebindama vyresnius. Vėliau mokėsi Panevėžyje, kur įgijo konditerės specialybę.

Mokytis nesiliovė: persikėlus iš Panevėžio į Vilnių įstojo į tuometinę Vilniaus lengvosios pramonės ir buitinių paslaugų mokyklą, kurioje mokėsi odos dirbinių meno, ją baigusi tęsė mokslus Vilniaus Edukologijos universitete ir įgijo Technologijų edukologijos bakalauro laipsnį.

Paskutinėje darbovietėje, privačiame, ekologiškame vaikų darželyje, Aida dirbo auklėtoja, kur tiek vaikų, tiek kolegų buvo labai mylima ir gerbiama, o ir pati

labai mylėjo vaikus bei džiaugėsi galėdama dirbti.

Pirmus negera lemsiančios ligos ženklus Aida pastebėjo dar prieš dešimtmetį. Gyveno su liga: baigė mokslus universitete, dirbo, pagimdė ir augino sūnų Pijų.

Džiaugėsi galėdama aktyviai dalyvauti „Poringės“ folklorinio ansamblio veikloje. Mėgo rankdarbius: nuo odos aplikacijų iki riešinių, nuolat ieškojo naujų ir įdomių veiklų. Puikiai dainavo, išmoko groti – kanklėmis, ukulėle, gitara, dambreliu.

Buvo nepamainoma šeiminiškė virtuvėje. Taip pat Aida dievino laisvalaikį gamtoje: įvairias išvykas, ypač žygius dviračiais, keliones, dažnai po sudėtingų ligos procedūrų tiesiog verždavosi į mažiau žmogaus paliestą kampelį, kad galėtų kuo greičiau atgauti jėgas, mėgdavo lankytis močiutės sodyboje, taip pat rasdavo ramybę žvelgdama į jūrą. Dvasios ir kūno harmonijos paieškose pradėjo lankyti jogos užsiėmimus, po kurių jautėsi ir tvirtesnė, ir energingesnė.

Džiaugsmingiausias to laikotarpio ir viso gyvenimo įvykis buvo vestuvės su Andriumi... Sūnelio Pijaus liga ir mirtis – juodžiausias...

Neilgas Aidos gyvenimas, ilga tik ligos ir netekčių istorija. Tačiau koks pilnas tas gyvenimas buvo!

Artimiesiems ir draugams lieka ryškūs ir nuostabūs prisiminimai, o tuose prisiminimuose Aida visada džiugi ir nesiskundžianti, visus maloniai sutinkanti bei palydinti, nutaurinta skausmo, bet niekad nepalūžus...

*Kilki, angele,
pas savus...*

LERD „Radvila“ nariai

Mūsų atmintis

Kuratorius MOTIEJUS TAMULĖNAS JNR.

1912 – 1994

Prieš šimtą metų Biržų valsč. Gajūnų kaime gimė ekonomistas, Lietuvių ev. reformatų Bažnyčios išeivijoje ilgametis Kolegijos prezidentas, kuratorius Motiejus Tamulėnas jaunesnysis, kaip ir jo dėdė – irgi Motiejus Tamulėnas, tarpukario Lietuvos ev. reformatų Bažnyčios kuratorius, – ištikimas savo Tėvynės ir Bažnyčios sūnus.

Motiejus Tamulėnas jnr. gimė 1912 m. gruodžio 22 d. Gajūnų kaime, Biržų vlsč., ūkininkų šeimoje. Baigęs Laužadiškio pradžios mokyklą, lankė ir baigė Biržų gimnaziją. Po to Kaune Vytauto Didžiojo universitete studijavo ekonomiką. Visą laiką rūpinosi reformatų Bažnyčia, dalyvaudavo metiniuose sinoduose. Viename iš paskutinių Sinodų Biržuose 1943 metais, jau karo audrai užėjus, buvo išrinktas kuratoriumi. Kaip ir daugelis tautiečių, pasitraukęs į Vakarų, vargo tremties stovyklose. Ten susipažino ir vedė estę Idą Hansen. Dalyvavo lietuvių ir bažnytiniame evangelikų gyvenime.

1949 m. atvyko į JAV ir apsigyveno Racine, Wisconsin valstijoje. Žmona Ida išmoko lietuviškai ir aktyviai prisidėjo prie lietuviškos ir bažnytinės veiklos. Turėdama puikų balsą savo giedojimu papuoš-

davo Čikagos lietuvių reformatų bažnyčioje vykusias iškilmingesnes pamaldas. Jų dukterė Eva, paveldėjusi motinos balsą, buvo Gelsenkirchen operos teatro, Vokietija, solistė.

1964 m. Motiejus Tamulėnas jnr. buvo išrinktas Lietuvių ev. reformatų Bažnyčios išeivijoje Kolegijos prezidentu, perimdamas tas pareigas iš savo dėdės, taip pat Motiejaus Tamulėno senj., buvusio Biržų apskritys žemės tvarkytojo. Kurt. M. Tamulėnas jnr. Kolegijos prezidentu pasišventusiai ir sąžiningai darbavosi iki 1991 metų, kol leido sveikata. Nes kartu su žmona buvo pakliuvęs į labai sunkią autoavariją ir po jos pilnai nebeatgavo jėgų.

Paskutiniuose Sinoduose M. Tamulėnas nebedalyvavo, bet visada atsiųsdavo nuoširdžius sveikinimus ir linkėjimus. Palaikė glaudžius ryšius su lietuviais reformatais, džiaugdavosi, kai jie apsilankydavo jų namuose. Visus priimdavo su biržietiška meile ir vaišingumu.

Mirė kurt. Motiejus Tamulėnas po ilgos ir sunkios ligos 1994 spalio 8 d. Racine, Wisc.

M. Tamulėnas buvo aktyvus lietuviškų organizacijų JAV narys. Dar nepriklausomos Lietuvos laikais jis priklausė Kauno Tvirtovės šaulių būriui. JAV jis priklausė DLK Kęstučio šaulių kuopai. Taip pat buvo narys ir aktyviai rėmė ALT-os, Sandaros veiklą.

1994 metų išeivijos lietuvių reformatų Sinodas, susirinkęs lapkričio mėnesį Ziono liuteronų bažnyčioje, jau su liūdesiu prisiminė prieš mėnesį iškeliavusį amžinybėn ilgametį Lietuvių reformatų Bažnyčios išeivijoje Kolegijos prezidentą, visų mylimą ir gerbiamą kuratorių Motiejų Tamulėną.

Pagal straipsnį „Mūsų sparnuose“ 1994 m. gruodis, Nr.73

Naujienos iš Prancūzijos

EGLISE PROTESTANTE
 UNIE DE FRANCE
 communion luthérienne et réformée

Šiais metais, gegužės 8-12 dienomis, Lione (Lyon) vyks pirmasis suvienytosios Prancūzijos protestantų bažnyčios Sinodas. Prancūzijos evangelikų reformatų ir liuteronų Bažnyčios pradėjo įgyvendinti susijungimo idėją dar 2007 metais. Po penkerių metų susitikimų, diskusijų, debatų visos abiejų Bažnyčių parapijos, regioninės ir nacionalinės institucijos 2012 metais tapo viena Prancūzijos protestantų bažnyčia.

Pirmojo Sinodo metu bus išrinkta Nacionalinė taryba, kuri išsirinks prezidentą.

Gegužės 11 d., šeštadienį, inauguracinės iškilmės bus atviros visiems ir vyks Grand Temple šventovėje Lione. Šventėje laukiama daug svečių: Prancūzijos pasauliečių ir religinio pasaulio atstovų, atstovų iš seseriškų Bažnyčių užsienyje ir tarptautinių ekumeninių institucijų. Inauguracinę kalbą sakys Vidaus reikalų ministras M. Manuel Valls, atsakingas už santykius su Bažnyčia.

Sinodo vieta šiam istoriniam įvykiui pasirinkta neatsitiktinai: Lione gyvos ir stiprios ekumenizmo tradicijos. Suvienytoji Prancūzijos protestantų Bažnyčia išliks ekumeninių ir tarptautinių konfesinių institucijų nare, kurių narėmis ir bendraįkūrėjomis buvo kiekviena atskirai, ypač Pasaulinės liuteronų federacijos, Pasaulinės reformuotų Bažnyčių unijos ir Ekumeninės Bažnyčių tarybos.

Visą informaciją galima rasti: www.eglise-protestante-unie.fr ir www.versuneegliseunie.blogspot.com/

Informaciją surinko ir išvertė
Edita Valintėlienė

Anos Kareninos tragedijos finalas – Vilniaus geležinkelio stotyje

Praėjusiais metais Vilniuje italų kino bendrovė „Lux Vide“ filmavo Levo Tolstojaus romano „Ana Karenina“ ekranizaciją. Masinėms scenoms buvo kviečiami vilniečiai. Šioje nuotraukoje matome užfiksuotą filmavimo momentą. Joje su įdomiomis damomis išiamžino mūsų parapijietis. Grimas, XIX a. pradžios rūbai smarkiai pakeitė jo išvaizdą. Mes žinome, kad filmuotis masinėse scenose, vaidinti antraeilius vaidmenis mėgsta mūsų Naktiniai: Alfredas ir Jonas. Alfredas net „išitvirtino“ operos scenoje: Halevy „Žydės“ spektakliuose

Alfredas nuoširdžiai „meldžiasi“ prie Raudų sienos, žydų apsuptyje vakarieniauja šabo išvakarėse... Net R.Ščedrino baletu „Ana Karenina“ pastatyme Vilniaus operos ir baletu teatre reikalingas jo charakteringas veidas. Filmavosi Alfredas ir italų kino juostos „Ana Karenina“ scenose Kaune, Vilniuje Verkių rūmuose, Lukiškių aikštėje.

Italų filmo „Ana Karenina“ scenose, filmuotose Vilniaus geležinkelio stotyje, „debiutavo“ kitas mūsų parapijietis, įamžintas šioje nuotraukoje. Pamėginkit atspėti: KAS?

INFORMACIJA

Vasario 10 d. Vilniaus parapijos seniūnijų susirinkimuose naujai kadencijai buvo išrinkti seniūnai ir jų pavaduotojai.

Šeškinės seniūnijos antruoju seniūnu išrinktas Raimondas Natka – veiklus, energingas, su daugybe pomėgių žmogus. Jo aistra – kelionės.

„V.r.ž.“ informacija

Raimondas Natka praėjusią vasarą Stambule Sofijos soboro muziejuje, kuri norima uždaryti turistams.

Lietuvos reformatų Bažnyčios vadovybė:

**Gen. superintendentas
kun. Tomas Šernas**
gyv. Vilniuje, mob. 8 687 56 846

**Lietuvos ev. reformatų
Konsistorijos viceprezidentas
kun. Raimondas Stankevičius**
el.paštas: raimondas@ref.lt
Interneto svetainės adresas
www.ref.lt

—&—&—
Lietuvos reformatų dvasininkai:

**Vicesuperintendentas
kun. Rimas Mikalauskas**
gyv. Biržuose, mob. 8 686 66 383,

kun. Raimondas Stankevičius
gyv. Vilniuje, mob. 8 655 43 678

kun. Sigita Švambarienė
gyv. Biržuose, mob. 8 681 66 661

kun. Tomas Sakas
gyv. Klaipėdoje, mob. 8 656 45 016

kun. dr. Kęstutis Daugirdas
gyv. Vokietijoje

diak. Gitana Gasiūnaitė
gyv. Prahoje
el. p. g.gitana@seznam.cz

lektorius Neilas Čijunskas,
gyv. Klaipėdoje, tel. 8 612 58 731

—&—&—
Parapijos vadovybės telefonai:

**Seniūnų tarybos pirmininkė
Vida Cupreva** 236 3224 d.,
mob. 8 673 04 537,

pavaduotoja Danguolė Juršienė
219 1109 d., 241 6981 n.,
mob. 8 612 20 402

Seniūnės:

Dalija Gudliauskienė
242 9118, mob. 8 685 74 951,

Donata Indriūnaitė
234 2824, mob. 8 673 84 929

Olga Tamulėnaitė
277 0314, mob. 8 626 50 879

Laiškus redakcijai galite rašyti:

Gerosios Vilties 1A, Vilnius,
Vilniaus ev. reformatų parapijos raštinė,
el.paštas: dalija@mail.lt

**Parengė Dalija Gudliauskienė,
Korektorė Dalia Pronsokitė**

Leidėjas:
Vilniaus ev. reformatų parapija
Tiražas 100 egz.

Leidėjai straipsnius taisyti ir trumpina
savo nuožiūra

**Laikraštis platinamas už auką.
Leidžiamas tik iš surinktų aukų.**

